

го оглеждаше и му се радваше, отъ второ яйце се показа друго патенце, отъ трето друго и скоро цѣлото гнѣздо се напълни съ дванадесетъ малки, мъхнатички, жълтички патенца. Неможете си прѣдстави радостта на майката. Ней се струваше, че по цѣлия свѣтъ нѣма по-красиви патенца отъ тия.

— Па-па-па! — силно завика тя! — Па-па! Нека всички чуятъ, нека всички знаятъ за моята радост!

Но скоро спокойствието въ гнѣздото се наруши.

IV.

Патенцата запискаха, искаха да ядатъ. Патицата се чудѣше какво да прави. Трѣбваше да ги изведе изъ рѣката, но какъ? Да прѣхвъркне прѣзъ камъша, но тѣ немогатъ да хвърчатъ. И патицата се замисли, но дѣцата ѝ не я оставяха на мира: тѣ току викаха, ще проглушатъ ушитѣ на майка си.

И безъ да мисли много, тя взе най-голѣмото съ човката си, потопа го нѣколко пжти въ водата и го остави. Пиленцето се силно уплаши. То помисли, че майка му за наказание го хвърля въ водата и че то ще се удави; но то не се удави, само нѣколко пжти се обърна въ водата.

Въ това врѣме майката бѣ взела друго. Така подредъ тя потопа всичкитѣ патенца въ рѣката и сама заплува изъ водата. Патенцата гледаха майка си какво прави и тѣ почнаха сжщото. Така тѣ се научиха да плуватъ.

V.

Плува патицата и не вѣрва на щастието си, че има такава голѣма челядь, че тя за пръвъ пжтъ е измжила патенца, а нейнитѣ приятелки се още не виждатъ изъ рѣката.

— Дано само израстнатъ живо-здрavo. Па-па! — викна патицата на патенцата, които се бѣха доста отдалечили отъ нея. И тя ги събра около себе си и почна да ги учи гдѣ трѣбва да ходятъ, какво да тър-